

2019. Almeria Világbajnokság beszámoló

- Kónya Dániel delegációvezető, coach-

Sok egyeztetés és szervezés után indultunk neki a 2019-es VB-nek. Első olvasatra kötelezőnek tűnt a hivatalos szálláshely, de később kiderült, hogy saját magunknak is kereshetünk, viszont így transzferre sincs lehetőség, tehát azt is magunknak kell megoldani. A szervezők által javasolt szállást így nem vettük igénybe, mert drágának találtuk (90 EUR/fő/nap), helyette béreltünk 1 házat közösen, ami 1 hétre került annyiba per fő, mint a hivatalos szállás 1 napra, igaz ebben nem volt napi 3x étkezés. Béreltünk autót, ami megfelelő szabadságot adott az egyéb időtöltésre is. Ezekről azért gondoltam említést tenni, mert van előnye és hátránya is a hivatalos helytől való eltérésnek. A hátrányok közé sorolom, hogy a kezdeti tájékoztatást és a belépők kiosztását nem a versenyhelyszínre szervezték, hanem a hivatalos szállásra és erről minket nem értesítettek, ezért később kellett információt sző szerint vadásznunk. Hátrány még, hogy nincs lehetőség napi szinten közel lenni más országok játékosaihoz, edzőihez, nincs annyi lehetőség az információcserére, a közös játékra. Az is hozzátartozik a témához, hogy az országok nagyrésznél más anyagi lehetőségekkel bírnak, nem a résztvevők állják a költségeket, hanem fizetik nekik a szállást, ellátást, utazást, valamint a sportfelszerelést, mezeket nem csak használatra, hanem véglegesen odaadják a résztvevőknek. Csak az érzékeltetés végett a szállás tekintetében fejenként 500 EUR volt a különbség a tartózkodás idejére, csapat szinten 3000 EUR, ami saját finanszírozásnál sajnos döntő tényező tud lenni, hiába a hivatalos szállás előnyei. Egyébként a szállásunk és az autóbérlés rendben volt, azt kaptuk, amit ígértek, tehát ez is egy jól járható út, a maga szervezési, önellátási és egyéb nehézségeivel.

Ebben a beszámolóban azokról a meccsekről fogok írni pár sort, amiken végig ott ültem, mint segítő, edző, illetve egy személyes élményt, meglátást közvetítek, amit vállalom és meg tudok védeni, de természetesen csak az én valóságomat takarja, nem egy általános érvényű tény.

A verseny egészét nézve a következő gondolataim, meglátásaim vannak:

A delegáció összességében és egyénileg/csapatilag jól szerepelt. A mérkőzések felét megnyertük, ami az 50 legerősebb országot felvonultató rendezvényen igen tisztos helytállást jelent. Nálunk erősebben jegyzett országokat, versenyzőket sikerült megszorogatni, megverni. Figyelembe véve, hogy az első harmada a mezőnynek nagyrészt profi versenyzőkből áll (azaz napi szinten játszanak, van akinek ez a foglalkozása) -az esély ezen versenyzők legyőzésére elég kicsi -, szerintem reális eredmények születtek. Külön dicséret Giovannának, aki fiatalon is fel tudta venni versenyt a legjobbakkal és sokszor nagyon érett játékot mutatott be. Persze nagyobb összpontosítással, rutinnal, kis szerencsével lehetett volna előrébb végezni, de egy versenyen még a profik sem tudnak hibátlanul játszani és ha szerencsével tovább jutunk akkor az téves következtetésekre vezethet, mert annyira nem vagyunk jók, de ez így van a helyén, így van rendben. Szerintem.

A duplett összhangot tekintve az érzéseim felemásak. Egyrészt azt gondolom, amit lehetett a fiúk/lányok kihoztak magukból, mint csapat. Másrészt figyelve a jobb helyezést elérő csapatokat ott olyan összhangot is láttam, éreztem, amit nálunk nem. Ez gondolom annak is köszönhető, hogy vannak akik évek óta, vagy évtizedek óta együtt játszanak, sok-sok versenyen voltak már sokféle szituációban és néha rutinból is megoldanak olyan helyzeteket, amivel mi küzdünk, vagy amiben mi elbukunk. Lehet, hogy van, aki ezzel nem ért egyet, de az egész nekem több, mint a részek összege. Egy ilyen versenyen sok összetevőnek kell együtt működnie, hogy komoly sikert lehessen elérni. És ami esetleg nincs meg tudásban, azt lehet kompenzálni kicsit csapategységgel, lelki erővel, kisugárással és a játékosok egymást is tudják komolyan segíteni. Illetve ha ismerik egymás játékát, akkor tudják mit kell egymással tenni, hogy egy gödörből gyorsabban kimásszanak. Ez a háttér, ez a láthatatlan erő nem gyorsan és nem mindenki között tud létrejönni. Ami viszont még sokat segíthet az edzői objektív meglátás, a motiváció, a hideg fej, az ellenfél feltérképezése. Más országok, még a legerősebbek is rendszeresen használták az edzőben lévő lehetőséget, nálunk még van ebben fejlődési lehetőség.

Hiszek abban, hogy a legjobbak nem biztos, hogy a legjobb játékosok, hanem a legerősebb csapatok együtt, az edzőkkel és nagyon erősek fejben, összpontosításban, kommunikációban. És természetesen ez nem kritika, hanem egy meglátás, vélemény, helyzet riport, ami szubjektív. Ahhoz, hogy előre lépjünk, érdemes látni a jelen állapotot és a jövőképet is. Szerintem itt tartunk most és jó lenne, ha a jövőben sok csapatban erős játékos és edző közül kerülne ki az aki képviseli az országot, addig pedig örülök, hogy azok akik kijutnak kihozzák magukból, a helyzetből a lehető legtöbbet, mert ez is egy szenzációs dolog és ez is egy kiváló teljesítmény, amire büszkék lehetünk. A férfi duplett a Németek, a Kambodzsaiak, az Izraeliek és az Angolok előtt végzett. A női duplett megelőzte Monacot, Svájcot, Andorrát. A mix megelőzte a németeket, norvégokat, andorraiakat, kínaiakat, spanyolokat. A női egyéniben Giovana megelőzte a svédet, olaszt, angolt, szenegálit. Ezek mind nagyon erős csapatok, játékosok, ez is igazolja, hogy remekül teljesített a magyar delegáció.

A legjobbak tudatos edzéssel készülnek, vannak edzők, statisztikák, meccselemzések. Mennek nemzetközi versenyekre, forgatják a játékosokat, hogy megtalálják a legjobbakat, tudatos utánpótlás nevelés és felépítés van. Vannak olyan pályák, ami nemzetközi sztendernek megfelelő, azon gyakorolnak, azon rendeznek versenyeket. Rendeznek nagy versenyeket, ahol vannak komoly nemzetközi ellenfelek. Kapnak támogatást a klubok, a szövetség és a játékosok. A szövetségi kapitányi

rendszer szerintem szintén tudja segíteni a megfelelő felkészülést és delegálást. A világversenyek előtt jó lenne 1-2 hónap intenzív, akár napi szintű felkészülés a versenyzők részéről, akár az edzőkkel közösen dolgozni sem árt kicsit előtte. Persze család és munka mellett kinek van erre ideje??? Addig amíg egy-egy tehetséges fiatal inkább továbbtanul és félrerakja a rendszeres játékot az utánpótlás kérdése is nehéz. És amúgy ez így van jól, mert a petanque-ból elég nehéz megélni, a diploma pedig biztos megélhetést jelent. Ezek többnyire ismert tények, ettől függetlenül ide tartoznak, mert ha eredményeket hasonlítgatunk, akkor a körülményeket is érdemes hasonlítani. Nem elengedhetetlen feltételekről beszélek, hanem olyanokról, ami egyenként is sokat tud segíteni, összességében pedig látványos előrelépést hozhat magával középtávon. Ha viszont nem történik semmi, annyival tovább tolódik a középtáv. Ez is tény, amit el kell fogadni, mint ahogy az eredményeket is. Mert ilyen háttérrel ez az eredmény kifejezetten jónak mondható!!!!!!

Nekem személy szerint jó volt látni hol tartok én a saját tudásommal, jó volt megismerni más játékosokat, edzőket, újra találkozni már ismert emberekkel, jó volt izgulni a magyarokért, az egyes csapattagokért, jó volt magyarnak lenni, jó volt látni egy profi rendezvényt és jó volt hazajönni a családdhoz.

Hálás vagyok, hogy részese lehettem ennek...

Viszontlátásra Almeria!

